

13. července

**SV. TEREZIE OD JEŽÍŠE (Z LOS ANDES),
PANNY**

Juana [chuana] Fernández Solar se narodila 13. července 1900 v bohaté rodině v Santiagu de Chile. Od dětství byla uchváčena Kristem, při prvním svatém přijímání v deseti letech poprvé slyšela v nitru jeho hlas, od čtrnácti se připravovala ke vstupu na Karmel. Docházela do školy Francouzských sester Nejsvětějšího Srdce, které jí poskytly vynikající formaci, od patnácti let u nich pobývala v internátu. Její nesmírná láska k Bohu ústila do každodenního nevtíravého apoštolátu mezi spolužačkami, sourozenci a přáteli i mezi chudými lidmi z okolí. Do malého kláštera bosých karmelitek v Los Andes vstoupila v květnu 1919 a při oblačce přijala jméno Terezie od Ježíše. Řeholní sliby směla složit z důvodu nemoci předčasně, pouhých pět dní před smrtí. Zemřela na tyfus 12. dubna 1920, po necelém roce řeholního života. Za blahoslavenou ji prohlásil roku 1987 v Santiagu de Chile Jan Pavel II. a představil ji jako vzor mladým lidem. Svatořečena byla v Římě roku 1993. Její tělo je uloženo ve svatyni Auco-Rinconada [aukorinkonáda] v Los Andes. Je první chilskou světicí a první světicí Karmelu za hranicemi Evropy.

Společné texty o pannách.

Modlitba se čtením**HYMNUS**

Ježíši, můj Učiteli,
chci tě vroucně chválit před anděly,
Tvář tvoji hledat ze vší síly.
Žádné jiné přání nemám,
když tvou lásku v sobě chovám,
mým životem jsi jen ty sám.

Kráso, která uchvacuješ,
kež mé srdce navždy v sobě skryješ,
vždyť jenom ty ho naplňuješ.
Mocný oheň lásky tvojí,
ať mě pevně s tebou spojí
a sílí mě v každém boji.

Přijď a vezmi si mě, Pane,
ať má duše zpívat neustane,
co naučils ji v Getsemane:
Otče, jestli je to možné,
ať mě tento kalich mine,
tvá vůle však ať se stane.

DRUHÉ ČTENÍ +

Z duchovních spisů svaté Terezie z Los Andes

(Diario y cartas, Los Andes 1983, 373.359.376)

Jen Ježíš je krásný

Jen Ježíš je krásný, jen On mě může potěšit. Jeho vzývám, pro Něho pláču, Jeho hledám ve své duši. Ježíš mě může vnitřně rozemlít, abych se stala čistou hostií, ve které by mohl odpočívat. Chtěla bych žíznit po lásce, aby jiné duše tuto lásku měly. Tak, že bych zcela odumřela tvorům i sobě samé, abych vytvořila prostor pro Něho.

Je snad něco dobrého nebo krásného nebo pravdivého, co bychom si mohli představit mimo Ježíše? On je moudrost¹, pro kterou neexistuje žádné tajemství; moc², které není nic nemožného; spravedlnost³, v níž se stal člověkem, aby podal smírnou oběť za hříchy; prozřetelnost, která se stále o všechno stará a dává život; milosrdenství, které nikdy nepřestává odpouštět; dobrota, která se shovívavostí hledí na urážky, kterých se Mu dostává od Jeho tvorů; láska, která v sobě spojuje něhu matky, bratra a ženicha a v nejhlubším nitru ji sdílí se svými tvory, neboť sama se řine z propasti Jeho velikosti. Může si člověk vymyslet něco, co by nebylo v tomto Bohu – člověku?

Máš snad strach, že by se nemohly spojit propast Boží velikosti a propast tvé nicoty? Neměj strach, neboť v této propasti je láska. Tato vášně Ho vedla k tomu, že se stal člověkem, aby lidé při pohledu na Bohočlověka už nemuseli mít strach přiblížit se k Bohu. Tato vášně způsobila, že se proměnil v chléb, aby do sebe přijal naše nic a nechal je vstoupit

do svého nekonečného bytí. Tato vášeň způsobila, že On, který zemřel na kříži, nám zplodil život.

Máš strach se k Němu přiblížit? Podívej se na Něj, jak je obklopen dětmi, jak se s nimi mazlí a tiskne je na své srdce! Dívej se na Něj, jak jde uprostřed stádečky svých věrných s nevěrnou ovečkou na ramenou!⁴ Dívej se na Něj u Lazarova hrobu. Naslouchej tomu, co říká o Marii Magdaléně: *bylo jí mnoho odpuštěno, protože mnoho milovala.*⁵ Co jiného odhaluješ v této zvěsti evangelia než dobré, jemné a něžné srdce plné soucitu, srdce Boží?

On je mé nekonečné bohatství, má blaženost, mé nebe.

¹ Srov. 1 Kor 1,24. ² Tamtéž. ³ Srov. 2 Kor 5,21. ⁴ Srov. Lk 15,5. ⁵ Srov. Lk 7,47.

ZPĚV PO DRUHÉM ČTENÍ

Flp 3,8.12.13.14

Všechno považuji za škodu ve srovnání s oním nesmírně cenným poznáním Krista Ježíše, svého Pána. Jen jeho chci získat, * protože i mne samotnou uchvátil Ježíš Kristus.

V. Nedbám na to, co je za mnou, ale ženu se k tomu, co je přede mnou, abych obdržela vítěznou nebeskou odměnu, ke které nás Bůh povolal, * protože i mne.

Nebo:

Z dopisů svaté Terezie z Los Andes

(D 8; D 130; D 101)

Povolání karmelitky je veliké

Odevzdala jsem se Mu... Je nemožné říci vše, co bych chtěla. V myšlenkách se zabývám pouze Jím. On je můj ideál, nekonečný ideál. Vzduchám po dni, kdy budu moci odejít na Karmel, abych se nezabývala už ničím jiným kromě Něho, abych se v Něm úplně ztratila a žila pouze Jeho životem. Milovat a trpět pro spásu duší. Ano, žízním po nich, protože vím, že to je to, po čem Ježíš nejvíc touží...

Vidím, že mé povolání je veliké. Spasit duše, vyprošovat dělníky pro Kristovu vinici. Všechny naše oběti jsou velmi malé ve srovnání s cenou jediné duše. Bůh dal za ně život

a my se tak málo staráme o jejich spásu. Já, jako Jeho snoubenka, musím žíznit po duších a obětovat svému Snoubenci krev, kterou prolil za každou z nich. A jaký je prostředek, kterým se získávají duše? Modlitba, umrtvování a utrpení.

Karmelitka chápe, že styk s Ježíšem ji zbožšťuje. Proto se noří do Něho, aby v Něj byla přetvořena. Když vyplouvá na širé moře, kterým je Ježíš, odhaluje nekonečné poklady lásky a dobroty a pomaloučku poznává Slovo, které se stalo člověkem. A tehdy chápe víc než kdy jindy vykupitelské dílo Spasitele, cenu Jeho Božské krve a strávena láskou cítí žízeň. Ano, žízeň po krvi svého Boha, prolévané za hříšné duše. Jít za nimi, aby je zachránila, nemůže. Je slepá, jestliže se odloučí od zdroje Světla, kterým je Slovo. Tehdy, poněvadž už tvoří s Ježíšem jednu osobu a jednu vůli, říká, že má žízeň po Jeho krvi, a On nemůže cítit nic jiného než totéž, a zachraňuje duše tím, že na ně vylévá proudy své krve.

Duše spojená a sjednocená s Ježíšem může všechno. A myslím, že se toho dá dosáhnout jedině modlitbou. Ačkoli jiní říkají, že se duše zachraňují apoštolátem a modlitbou, já myslím, že je to mnohem těžší, protože to vyžaduje velké spojení s Vykupitelem, neboť spasit duše není nic jiného, než dát jim Ježíše, a tak, kdo Ho nemá, nemůže dát nic. Obvykle duše v aktivním životě dosáhnou úplného sjednocení obtížněji, protože vnější věci a stálý styk se světem způsobují, že se rozptylují a odlučují od Ježíše. Kromě toho se mi zdá, že se může vloučit sebeláska, když člověk okusí úspěch – což je nebezpečí, které karmelitce nehrozí, neboť neví, kolik duší zachrání modlitbou a obětí. A je možné, že ze své cely dobývá, podobně jako misionář, miliony nevěřících všude po celém světě.

Žijeme jenom pro Ježíše. A tak jako andělé v nebi Mu nepřetržitě zpívají chvály, my jim pomáháme tady na zemi. Vždyť karmelitka je blízko svatostánku, kde je uvězněn Bůh – Lásky, ano, hluboko v nebi své duše, kde, jak jí víra říká, v ní přebývá Bůh. Předmětem našeho povolání je láska, což je největší bohatství lidského srdce. Tato láska přebývá v duši karmelitky od toho dne, kdy do ní Ježíš vložil zárodek povolání.

Je to hranice, kde se duše stravuje a spojuje s Bohem. Tato výheň zasahuje všechno. Všechno musí zmizet, i tvorové, aby se spojila s ohněm nekonečné Boží lásky. Proto vyhledává samotu, aby jí nic nebránilo ve sjednocení s Tím, kvůli Němuž všechno opustila. Když duše opravdu miluje (je to vidět i u lidské lásky), chce být jen s milovanou osobou, dívat se na ni, vyjádřit to, co se děje v srdci, sblížovat se stále víc a víc. Proto my, když milujeme Ježíše, nechceme nic jiného, než se dívat na Něho a mluvit s Ním o samotě, abychom naše ubohé myšlenky a city vyměnili za Jeho Božské.

Smrt nemá pro karmelitku v sobě nic děsivého. Odchází žít opravdový život. Padne do náručí Tomu, koho na zemi nade všechno milovala a navěky se ponoří do Jeho lásky. Tvá myšlenka o tom, kdo je karmelitka – ať si toto jméno idealizuješ sebevíc – bude stejně jen prchavý stín toho, kým skutečně je. Tak jsem to zakusila.

ZPĚV PO DRUHÉM ČTENÍ

Jan 14,12.14;15,5

Kdo věří ve mne, i ten bude konat skutky, které já konám, ba ještě větší bude konat. * Budete-li mě o něco prosit ve jménu mém, já to udělám.

V. Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. * Budete-li mě.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Milosrdný Bože, radosti svatých, tys natolik zapálil mladičké srdce svaté Terezie z Los Andes pro Krista a jeho církev, že radostně dosvědčovala tvou lásku i uprostřed utrpení; na její přímluvu nám sešli svého Ducha, abychom slovy i skutky hlásali světu evangelium lásky. Skrze tvého Syna...